

Antidogma - Rejtőzködő rassztudomány 2.

2018 augusztus 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Legalább egy kérdésben a tudósok között csaknem teljes a nézetazonosság, és pedig abban, hogy az ember Afrikában jelent meg a földön.

A kutatás szüntelen fejlődése ellenére ugyanis valamennyi tanulmány megerősíti, hogy az emberiség filogenézisében az első alapvető különbözőség az afrikaiak és nem afrikaiak között merült fel. Ezt az első elágazást mind a legkorábbi afrikai emberszabású leletek felfedezése, mind pedig az emberi nem Luigi Luca Cavalli-Sforza és kutatócsoportja által felállított „genetikai családfája” tanúsítja, amely mindig és egyértelműen azt mutatja, hogy nagyobb távolság van az afrikai és a többi populációk között, mint ez utóbbiak egymás közötti viszonylatában.

A népeggenetika másik tanulsága az, hogy az egyének közötti különbözőségek körülbelül 85 százaléka ugyanazon népegenetika belül manifesztálódik, és csak 15 százalékuk a populációk között. Akár monofaktoriális (egyetlen gén által meghatározott), akár multifaktoriális (több gén által determinált) jellegzetességekről legyen is szó, az emberi fajt rendkívüli genetikai polimorfizmus jellemzi. Azt mondhatnánk tehát, hogy – genetikai szempontból legalábbis – minden egyén egyforma. Ebből azonban távolról sem lehet tudományosan arra következtetni, hogy az emberi rasszok nem léteznek, még a molekuláris biológia területén sem.

Elsőször is meg kellene egyezni a „rassz” szó értelmében. Mint azt Arthur R. Jensen pszichológus (Berkeley Egyetem) hangsúlyozza, „az ezzel a szóval kapcsolatos helytelen koncepciók többségének eredete a különböző típusokként és egymást kölcsönösen kizáró kategóriákként felfogott emberi rasszok plátói képében található. Eme látomás szerint egy rasszbeli kategória tagjainál megfigyelt valamennyi variáció egyfajta egyéni devianciát képvisel e rassz archetípusához vagy ideáltípusához képest.” (The g Factor, 1998). Ez a fixista, vagyis a rasszok változatlanságát hirdető koncepció a három bibliai rassz (Sém, Kám és Jáfet fiai) kreacionista elképzelésére utal, márpedig a rasszok, akárcsak a fajták, sokkal inkább evolúciós folyamatok, mintsem változatlan entitások, ami egyébként a paleontológia szemében evidenciának számít. Ha az összes jelenlegi ember az Afrikában él és egymáshoz nagyjából hasonló emberszabásúak kicsiny hordájából is származik, történelmünk mindenképpen a rendkívüli differenciálódás története.

Az emberi nem alosztályaiként a rasszok lényegében „statisztikai változatokként” foghatók fel, amelyeknek azonos ugyan a génállományuk, bizonyos polimorf géneik elfordulása viszont a populációk szerint nagyon is eltérő. Molekuláris értelemben tehát a rassz egy olyan népeggenetika csoportként definiálható, amely a törzsejtelődés egy adott pillanatában elkülönült genetikai állományból (pool) ered, és az emberi nemben belül szignifikáns változást képvisel bizonyos allélok (homológ kromoszómák ugyanazon helyén elhelyezkedő, valamely tulajdonságot meghatározó öröklési tényező) megléte vagy hiánya tekintetében.

A rasszok létrejöttét az emberi nem evolúciós történelme magyarázza. Miután az első Homo sapiens sapiens megjelent, és világszerte majdnem mindenhol megtelepedett, az embercsoportok földrajzi és kulturális elszigeteltsége több jelenséget produkált: mutációkat, genetikai elágazást (az ugyanazon csoporton belüli reprodukció növekedését és ennek következtében az allélikus variáns csökkenését), szelektív alkalmazkodást (egy adott környezetben kedvezőbbnek számító vonások dominanciáját) és így tovább.

A mindig is legnyilvánvalóbb rasszbeli különbözőségnek tartott bőrszín példájánál maradva: ez a bőr felszínén lévő melanociták sűrűségétől függ, és a melanin nevű hormon stimulálja, amelynek a szintézisét több gén kódolja. A trópusi zónában a sötétebb tónusú, tehát magasabb melaninszintet tanúsító bőr az intenzív napsugárzás káros hatásaitól védi az egyéneket. Ez a vonás tehát az emberi törzsejtelődés során szelektív alkalmazkodás révén alakult ki egy adott környezetben, a világos bőrűek ugyanis lassanként eltűntek a trópusi környezetből a sötétebb bőrűek javára, mégpedig az őket sújtó magasabb halálozási ráta, tehát egy differenciálisan kevésbé erős reprodukció következtében. Ugyanakkor a világos bőr nem jelent szelektív hátrányt a hidegebb éghajlaton. A rasszbeli (szűkebb értelemben vett etnikai) különbözőség egy másik példája bizonyos betegségek elfordulását érinti. Az úgynevezett sárga formájú vérszegénység csaknem kizárólag a néger populációkat érinti, míg a Tay–Sachs-szindróma csak a közép- és észak-európaiakat, különösen az askenázi zsidókat, a narkolepszia nevű alvászavar génje pedig jóval elterjedtebb az ázsiaiak körében, mint bárhol másutt.

Ezek az egyedi eseteken túlmenően a népeggenetika statisztikai eszközöket biztosít a populációk közötti genetikai távolság allélváltozataiból kiinduló elemzésére. Az allélok azokat a különböző formákat jelzik, amelyeket ugyanazon gén felvehet. Az emberi változatosság vizsgálatára vonatkozó legjelentősebb munkát Luigi Luca Cavalli-Sforza és Alberto Piazza kutatócsoportja végezte el (The History and Geography of Human Genes, 1993), 42 különböző populáció 120 allélját hasonlítva össze. Analízisük eredményeként négy nagy földrajzi zónát különítettek el, mégpedig (heuréka!) Afrikát, Európát, Ázsiát és Ausztráliát. Ezek a „nagy etnikai régiók” – a „biológiai korrektség” követelményére láthatóan érzékeny kutatók kifejezésével élve – tehát nyilvánvalóan egybeesnek az

antropológia négy „klasszikus” rasszával: a negroiddal, a kaukazoiddal, a mongoloiddal és az ausztraloiddal. Ugyanazokkal, amelyeket már Johann-Friedrich Blumenbach is azonosított... 1776-ban!

Tagadhatatlan persze, hogy az emberi rasszok közötti genetikai eltérés csak nagyon kis mértékű, vagy tudományoskodóan fogalmazva: a fajtákban csak alacsony arányban „materializálódik” a genetikai polimorfizmus. Ez az érv azonban nagyon csekély súlyú, ha figyelembe vesszük azt is (amiről egyébként a „rassztagadók” hajlamosak megfeledkezni), hogy a gének minőségileg is értékelendők, mert nem ugyanazokat a funkciókat, jellegzetességeket és magatartásokat kódolják az emberbe.

(Folytatjuk)

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló